

ת"פ 54410/06/13 - מדינת ישראל נגדRAL ריא

14 יולי 2014

בית משפט השלום בעכו
ת"פ 13-06-54410 מדינת ישראל נ' ריא(עוצר)

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
ואל ריא (עוצר)
הנאשם

nocchim:

בא כוח מאשימה עו"ד נהלה גני
הנאשם - nocch

בא כוח נאשם - עו"ד חמוד אחסאן, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמטה]

זכור דין

1. הנאשם הורשע לפי הודהתו בעבירות שלහלן: חבלה כשבירין מזוין- עבירה לפי סעיף 334 ו-353 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - "החוק"); החזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק; תקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק; ואוימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

2. עלפי הנטען בכתב האישום, ביום 19.6.13 בהיותו בקנין שח'ין, תקף הנאשם שלא כדין את המתלוון מוסטפא אבו סאלח באופן שטר לו על פניו, ללא הסכמתו, הלם בפניו באגרופו ובעוד מוסטפא שרוע על הארץ הכה אותו הנאשם באמצעות ידיו. כתוצאה לכך נגרמה למTELON חבלה של ממש שהתרטטה

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

בנפichות מתחת לעין ימין.

3. כמו כן, משה הגיעו לקניון שני אחיו של מוסטפא, פאדי ופיראס, ועשה שפדי פנה לנאמן ושאל אותו מדוע תקף את מוסטפא, נטל הנאמן כסאות שהיו במקומם והחל להשליך אותם לעבר פאדי ופיראס, ואז ניגש לבית קפה סמוך, נטל שם סכין גדולה בעלת להב מקובע ומשונן, ואימם בפגיעה שלא כדין בפאדי ופיראס באופן שנופף באמצעות הסכין לעברם בכונה להפחידם.

4. בהמשך לכך, הוסיף הנאמן לרדוף אחריו פאדי ופיראס כשסכין שלופה בידו והוא מנופף בה לעברם והשליך לעברם כסאות. פאדי בתורו נטל מתקן מתכת לעיתונים על מנת לגונן על עצמו מפני הכסאות שהשליך לעברו הנאמן, וכשהאחרון התקרב אליו, השליך פאדי לעבר הנאמן את מתקן העיתונים, ואז דקר הנאמן את פאדי באמצעות הסכין ופצע אותו בידו השמאלית. כתוצאה לכך נגרם לפאדי פצע בגודל 3 ס"מ במרפק שמאל, פצע שריטה הצד החיצוני של כף יד שמאל והוא נדרש לתפרים ולחבישת הפצעים.

זאת ועוד, הנאמן תקף שלא כדין גם את פיראס באופן שרטט אותו באמצעות הסכין בשכם שמאל וגרם לו שריטה בשכם.

ראיות לעונש:

5.

הסניגור הגיע מספר הודעות שנגבו במהלך החקירה של המשטרה, אשר שופכות אוור על השתלשלות האירועים באותו יום, באופן המקרה מרמת מסוכנותו של הנאמן ומפחית מהרושם החמור העולה מתיאור העובדות שככabb האישום.

טייעוני ב"כ המאשימה :

6.

בטיעונו לעונש טען ב"כ המאשימה כי העבירות בהן הורשע הנאמן הן מסווג העבירות החמורים שהעיקרין המנחה לגביהן הוא עיקרון ההלימה. לטענתו, על בית המשפט להגן על האינטלקטים המוגנים בשימור חייהם וגופם של אזרחי המדינה ובכלל זה חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, וכן אחד היעדים העיקריים של העונשה בעבירות אלו הינו הגמול וההילמה.

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקין דין בהקשר של תת תרבות הסכין וטען, כי נוכחות רבים המקרים של מעשי אלימות תוך שימוש בסכין, ולאור המעשים המזוהים לנאמן, מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאמן נע בין 12 חודשים ל-3 שנים מאסר.

ב"כ המאשימה הוסיף, כי אומנם לנאמן אין עבר פלילי, אך העדרו של עבר פלילי אינו אמור לשמש כמטרייה

הגנה לנאמן. לפיכך עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאם עונש ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלון.

7. טייעוני ב"כ הנאם :

בטיעונו ציין ב"כ הנאם כי המקרה דנן מגלת נסיבות מיוחדות וחריגות המחייבות התייחסות לקולא בשיקולו הענישה.

לטעמו, אירע התקופה החל בכר שהמתלון הטריד ועקב אחורי קטינות לטור שירות הנשים בקניון. משנסהה מבטח הקניון להניא אותו מכך ולהעיר לו על התנהגותו, החל המתלון לקל ולתקוף אותו בהדיפות ודחיפות ידים. הנאם אשר ראה את המתרחש נרתם לעזרת המבטח בהיותו אדם מבוגר, אז החל המתלון לקלל את אחותו של הנאם והדף אותו תוך כדי השמעת איומים. המתלון לא הסתפק בכר והזעיק לקניון את שני אחיו, פאדי ופיראס, אשר הגיעו לשם וחיפשו את הנאם. הנאם נלחץ מהסיטואציה ובהתו במצבה, לקח סכין שהייתה מונחת במקורה על שולחן העבודה באחת המסעדות, ועשה מה שעשה.

ב"כ הנאם הוסיף, כי מדובר בנאם צער, נעדר עבר פליליandi החי חיים נורמטיביים, שנוכחוו במקום האירוע הייתה מקרית לחלוין ומבל' שהיא מצדיך בסכין. עוד נטען, כי הנסיבות שנגרמו למתלון ולאחיו הן מנוריות ולאמשמעותיות.

בנוסף לכך, הנאם ומשפחה דאגו לעשות סולחה עם המתלון ומשפחהו.

ב"כ הנאם הפנה לפסיקה בה הסתפקו בתו המשפט בענישה של עבודות שירות, מאסר על תנאי קנס ופיצוי, אשר לנסיבות המקרה דנן, ב"כ הנאם עוטר לעונש הצופה פניו עתיד, קנס ופיצוי למתלוננים.

8. דין:

מעשה העבירה פגע בערך הבסיסי לו זכאי כל אדם לשירות הגוף והנפש ולתחות הביטחון שלא יאונה לו כל רע. בית המשפט העליון בתיק ע"פ 3573/08 **וואדרה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.4.2010) קבע כי:

"קיים אינטראס ציבורי מובהק וחד משמעותו בהרטעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחולקות וסכוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצורך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחולקות וסכוכים. יש לשוב ולהציג כי הזכות של כל אדם לחים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפיטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינה רעה חוליה שיש לבערה מן היסוד, וממן הראו שידע כל איש ותדע כל איש כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בבית המשפט

להשיט עליהם עונשי מאסר ממשמעותיים ומרתיעים מאחריו סORG ובריח" (שם, בפסקה 45 ראו גם: ע"פ 10/175 חנוכיב נ' מדינת ישראל, פסקה 42, ניתן ביום 8.7.2011; ע"פ 3863 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ניתן ביום 10.11.2009).

9. המקרה נשוא כתוב האישום מצטרף לסתטיסטיקה הולכת וגוברת של מקרים בהם מדובר בפגיעה בגופו של הזולת תוך שימוש בכלי נשק קרים, ובפרט בסכינים. בנסיבות אלו נקבע, כי שיקול העונשה המרכזי במרקם מסווג זה סב סביב שיקולי גמול והלימה, באופן המחייב בדרך כלל הטלת עונשי מאסר.

10. בית המשפט העליון בתיק ע"פ 13/8912 מדינת ישראל נ' טל (סעיף 15. ניתן ביום 13.2.2014)קבע, שעבודות שירות אין חרוגות ממתחם העונשה הרואה בנסיבות העבירה ובנסיבות האישיות של הנאשם שם אשר הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמירות, עבירה לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין.

11. בתיק אחר שנידון בבית המשפט המחוזי בחיפה ע"פ (ח') 12-54371-05- כובאני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.9.2012), נקבע, שעונש המסתכם בעבודות שירות ופייצוי לקורבן העבירה הוא עונש נסבל במדד החומרה של עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיפים 378 ו- 380 לחוק העונשין.

12. בתיק פלילי שנידון בבית המשפט המחוזי בחיפה, ת"פ 13-04-28049-28 מדינת ישראל נ' פלוני (בפני כב' השופט מ' גלעד. ניתן ביום 5.2.2014), מדובר היה בעבירות אלימות שונות מלו' בהן הורשע הנאשם שלפני, אך אני מוצאת כי ניתן להתבסס על האמור בגין הדין שניתן שם לצורך קביעת העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפני. בתיק הנ"ל מדובר היה בנאים שההורשע עפ"י הודהתו בתקיפה וגרימת חבלה חמורה בנסיבות חמירות (לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין), כאשר מעובדות אותן מקרה עולה, כי על רקע יכוח שנתגלו בין מספר בחורים ביניהם חברו של הנאשם, הגיע הנאשם למקום שבו רכב על קטנוע, הוא ניגש לחברו, אחז באלה מעץ והכה את המתлон בראשו בחזקה באמצעות האלה. כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרם למתلون שבר דחוס פתוח מצד ימין של ראשו, עם המטומה אפידורלית מתחת לשבר. המתلون הוביל לבית החולים, נותר לצורך שחזור השבר ואושפז בבית החולים במשך 4 ימים.

בית המשפט המחוזי באותו מקרה גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים Shirouza בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופייצוי למתلون.

הנה כי כן, גם שמדובר בתיק הנ"ל בסעיפי עבירה שונים מלאלה בהם הורשע הנאשם שלפני, שלו מיוחסת בנוסף לכל גם החזקת סכין למטרה לא כשרה, הרי שבתוכה הסופית מדובר בשם בתקיפה באמצעות אלה שגרמה לאותו מתلون חבלה חמורה בהרבה מהחבלה שנגרמה למתلون ואחיו בתיק זה.

ברור אם כן, שענישה הכללת ביצוע עבודות שירות חלף מסר בפועל, מציה ברף התחתון של מתחם הענישה הולמת בין עבירות אלו, שכוללות במרקבה דן גם החזקת סכין למטרה לא כשרה, כאשר הרף העליון של המתחם יכול להגיע בנסיבות חמורות יותר לרף של 36 חודשים.

14. בהמשך כאמור ולצורך קביעת העונש המתאים לנסיבות המקירה ונסיבות הנאשם שלפני, מן הראוי להתחשב בעובדה כי הרקע לאירוע הוא היחלצות הנאשם לשיער למאבטחה מבוגר להתמודד עם המתлон אשר ביצע, עפ"י הנטען, מעשים פסולים כלפי נשים בקנין ולא נשמע להוראות המאבטחה.

15. כמו כן ובגדר הנסיבות הרלוונטיות לביצוע העבירה עולה מຕוך ההודעות שהוגשו לתק, כי לא מדובר היה במעשה תקיפה מתוכנן מצד הנאשם, אף לא בהצטיידות מוקדמת בסיכון, אלא באירוע שהלן והתרפה במידה לא מועטה על רקע אקט יום והתרגורות מצד המתلون ואחיו שתחילהו באירוע העונש להוראות המאבטחה המבוגר של הקנין והטחת איומים וקללות כלפיו, המשך בקללות כלפיו הנאשם וڌיפתו, וכלה בהזעקה תגבורת (שני אחיו) למקום, אף הם לא נשמעו להוראות המאבטחה ואף השילכו כסאות לעבר הנאשם.

כמובן, אין באמור לעיל כדי להצדיק או להסביר באופן כלשהו את מעשיו של הנאשם, ואולם ברור כי נסיבות אלו יש בהן כדי להעיד על הלך רוחו וכדי להפחית במידת מה מרמת המסוכנות שלו והפסול שבמעשיו.

16. לצד זאת, יש לנקח בחשבון כי הנסיבות שנגרכו למתلون ולאחיו הן פציעות לא חמורות במיוחד, ודומני כי אין צורך להזכיר במילים אודות הרלוונטיות של חומרת הנסיבות לרמת הענישה בענייננו.

17. כמו כן, במסגרת השיקולים שאינם נוגעים לנסיבות ביצוע העבירה, לנקח בחשבון כי הנאשם הוא בחור צעיר, כiom בן 23 שנים, שזו לו ההסתמכות הראשונה עם החוק. הנאשם היה עזר ל-10 ימים ומשך מספר חודשים היה במעצר בית מלא, ויש להניח כי המעצר ומעצר הבית חידדו עבورو את הגבולות בין מותר לאסור והוא לו במובן מסוים גורם מחנך ומרתיע.

את עוד, הנאשם הודה במעשיו בהזדמנות הראשונה, ולכן יש לזקוף לזכותו את החיסכון בזמן שיפוטו ובמשאים הכרוכים בניהול התקיך אלמלא הודהתו.

18. לסיום, ראוי לנקון להתחשב בהסכם 'הסולחה' עם המתلون ומשפחותו. מדובר בנזון רלוונטי לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40(5) לחוק, שם נקבע כי בית המשפט רשאי להתחשב בנסיבות נוספות שאינן הקשורות לביצוע העבירה, כמו "**מאמרי הנאשם לטיקון תוכאות העבירה ולפיצו על הנזק שנגרם בשלה**". זה המקומ להעיר, כי הסכם סולחה הוכר זה מכבר כשייקול לקולא בהיותו גורם להשקטת הרוחות ובינו לרצון קורבן העבירה.

19. אף בפסקת בית המשפט העליון קיימת הכרה בהסכם סולחה כאמצועינוספל"שובסכסוכים בדרכישולם ומחוץ לכותל יביטה המשפט. בהקשר זה נקבע, כי הסולחה מגלהתבתוכה עקרונית צדק מהה המבטאגמאתה אינטראיסקלוקרבנה העבריה, וכሩשוויה היא להbialסיוו האמיית שלהסכוור (בש"פ 06/06 **מרזוק נ' מדינת ישראל**, פסקה 5, ניתן ביום 31.10.2006; ראו גם מאמרו של כב' השופט ר' שפירא, "הגעה העת לסלולה", הפרקליט מ"ח (תשס"ו) 433). בהינתן הדברים הנ"ל נקבע בבית המשפט העליון, כי בהתקיים הנسبות המתאימות לכך ניתן להתחשב בהסכם הסולחה כשיקול לקולא בעונש (ע"פ 635/05 **דענא נ' מדינת ישראל**, פסקה 18, ניתן ביום 26.11.2007). בגין הנסיבות הקשורות לעניין, ניתן להציב על חומרת העבירה כשיקול רלוונטי (ענין דענא הנ"ל), ולהיות הסולחה כנה ואמיתית ולא כזו הנעשית מתוך חשש או פחד של המתלוון מפני הנאשם או מי מטעמו (ע"פ 12/897 **סלhab נ' מדינת ישראל**, פסקה 47, ניתן ביום 30.7.2012).
20. בנסיבות המקרה דנא, ההסכם הסולחה אינו קבוע תשלום פיצוי למטלון - וזה הסיבה שבגינה מצאי שללא לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים כאחד מרכיבי הענישה - ואולם הוא מבטא הכרה הדידית של הצדדים בחומרת המעשים שלהם וחסיבות ההתרחקות מדריכי אלימות כפתרון לסכסוכים. אגב כך יצוין, כי המאשימה אינה טוענת נגד תוקפו של ההסכם או נגד המשקל השני ליחס לו.
21. סיכומו של דבר, אני סבורת כי בשל כל השיקולים המנויים לעיל יש להשים על הנאשם עונש מסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים. בנסיבות של המקרה לא מצאי לנכונות את ימי המעצר מהתקופה של עבודות השירות.
22. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מסר בפועל במשך 6 חודשים אשר ירצה בעבודות שירות במועד يوم לקישיש בסח'ין, כאמור בחווות הדעת מטעם הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתיצב ביום 27.11.2014 בשעה 08.00 במשרדה של הממונה על עבודות שירות לשם תחילת ריצוי העונש.
- הנואם מזוהה כי העבודות כוללות תנאי העסקה קפדיים וכל חריגה מכללי העבודה יכולה לשמש עילה להפסקת העבודות וRICTSI יתרת התקופה במסר בפועל מאחורי סורג ובריח. כמו כן, הנאשם מזוהה כי אין לשתוות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע תחת השפעת אלכוהול לעבודה, שאם לא כן, יהווה הדבר עילה להפסקה מנהלית של העבודות וRICTSI יתרת התקופה במסר בפועל מאחורי סורג ובריח.
- ב. מסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מחיים, וה坦אי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עברית אלימות מסווג פשע ויורשע בגינה.
- ג. מסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מחיים, וה坦אי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עברית אלימות מסווג עוון ויורשע בגינה.

המציאות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

אני מורה על השמדת המוצגים.

ניתנה והודעה היום ט"ז تمוז תשע"ד, 14/07/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

אני מורה על השבת הפיקדון אשר הופק ע"י הנאשם בתיק 13-06-13 54445 לידו הנאשם בamus בתיק עמ"ת 13-06-58985 כמו כן לאור סיום ההליך, אני מורה על השבת הפיקדון אשר הופק ע"י המפקחים בתיק עמ"ת 13-06-58985 שהוחזק בחיפה בידי המפקחים באמצעות ב"כ הנאשם אשר קיבל את הסכומים לידי הנאמנות ויעבירם להלאה למפקחים.

ב"כ הנאשם רשאי להציג החלטה זו לתיק הנ"ל בимв"ש שהוחזק לשם ביצוע האמור.

ניתנה והודעה היום ט"ז تموز תשע"ד,

14/07/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת